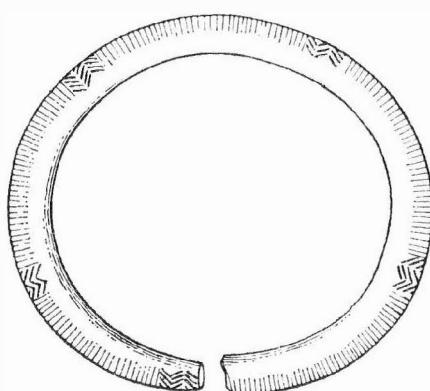

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV ČESKOSLOVENSKÉ AKADEMIE VĚD
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1973

BRNO 1974

HALŠTATSKO-LATÉNSKÉ SÍDLIŠTNÍ OBJEKTY

V RAJHRADĚ

(okr. Brno-venkov)

KAREL LUDIKOVSKÝ, AÚ ČSAV Brno

Rozsáhlým výzkumem slovanského kostrového pohřebiště v Rajhradě u Brna pod vedením Č. Stani je každoročně obohacováno naše poznání nejen této rozsáhlé středomoravské nekropole, nýbrž i osídlení lokality v obdobích předcházejících. K výsledkům výzkumné sezóny v roce 1973 lze připočítat mj. i dva sídlisťní objekty, označené v celkovém plánu čísla 4/1973 a 8/1973.

Objekt č. 4 měl nepravidelný, v severovýchodní části oválný půdorys, vycházející z typické koncepcie půdorysu laténské nízinné polozemnice. Na středové ose při severovýchodní oblé a severozápadní šípovité lomené kratší stěně byly vyhloubeny jámy pro nosné kůly vazníku střechy. Nepravidelně zvlněné dno jámy mělo určitěji vypracovanou zahľoubení pouze blíže středu podélné severozápadní stěny. Pravoúhlý výklenek a zvýšenina při jihovýchodní podélné stěně souvisí patrně se vstupní, vchodovou částí chaty. Rozměry jámy byly $4,20 \times 2,20$ m, hloubka 0,50 až 0,60 m pod úrovní hladiny výzkumu (zhruba pod hladinou ornice), orientace podélné osy východozápadní, azimut 72°. Výplň tvořil sypký, hnědošedý až popelovitý zásyp, u okrajů prostoupený žlutkou a hnědou hlínou. Dvě rozsáhlé mazanicové kry v objektu jsou přerušeny — jak ukazují jejich pravidelné okraje — výkopem jam slovanských hrobů.

Objekt č. 8 měl nepravidelný, polygonální půdorys. Při severní stěně přecházelo dno jámy v šikmý svah; propálené dno mělké mísovitě jamky, vyhloubené v severovýchodním nároží, svědčí pro ohniště. V jižní polovině chaty se našly porůznu tři velké, neopracované kameny. Zásyp měl obdobný charakter jako u stavby č. 4. Maximální rozměry jámy jsou $4,00 \times 3,16$ m, hloubka 0,50 m pod úrovní hladiny výzkumu, orientace podélné osy východozápadní, azimut 69°.

V obsahu obou prozkoumaných chat nebyly zjištěny prvky, které by svědčily na specifické výrobní zaměření. V rámci osídlení lokality v laténském období se připojují ke druhé a třetí chacie, odkryté v roce 1972¹. Inventář obou prozkoumaných chat svým tvarovým obsahem ukazuje na prolínání halštatské a laténské kultury na moravských nízinných sídlisťích.

Poznámká:

¹ K. Ludikovský, Keltské sídlisťe v Rajhradě, Přehled výzkumů 1972, Brno 1973, 43.

Hallstatt- latènezeitliche Siedlungsobjekte in Rajhrad (Bez. Brno-venkov). Bei der umfangreichen Grabung des slawischen Skelettgräberfeldes in Rajhrad bei Brno unter Leitung von Č. Staňa hat man unter anderem weitere Belege von einer hallstatt-latènezeitlichen Besiedlung dieser Lokalität erfasst. Es sind dies Siedlungsobjekte im Gesamtplan als Nr. 4 und 8/1973 bezeichnet.

Objekt Nr. 4 war unregelmässig, zum Teile mit ovalem Grundriss, aus der Konzeption latènezeitlicher Tiefflanderhütten ausgehend, mit 2 Tragpfosten des Daches, die bei den kürzeren Wänden eingetieft waren. Die rechteckige Nische bei der Südwand hängt offensichtlich mit der Eingangsherrichtung zusammen. Die Ausmasse der Grube betrugen $4,20 \times 2,20$ m, die Tiefe unter dem Grabungsniveau (nach Abnahme der Ackerkuppe) 0,50—0,60 m, die Orientierung der Längsachse war Ost-West. Im Inneren des Objektes fand man zwei umfangreiche Lehm bewurfs schollen, die vielleicht mit der Destruktion der Hüttenwände zusammenhingen konnten.

Objekt Nr. 8 war unregelmässig, von polygonalem Grundriss. In der nordöstlichen Ecke befand sich eine seichte, kreisförmige Grube mit durchgebranntem Boden, vielleicht eine Feuerstelle. Die Ausmasse des Objektes betrugen $4,00 \times 3,16$ m, die Tiefe unter dem Grabungsniveau 0,50 m, die Orientierung der Längsachse Ost-West.

Im Rahmen der Besiedlung der Lokalität schlossen sich die abgedeckten Objekte zu der zweiten und dritten Hütte an, die im Jahre 1972 abgedeckt wurden¹. Das Inventar beider durchforschten Hütten zeugt durch seinem Formeninhalt von einem Durchdringen der hallstatt- und latènezeitlichen Kultur der mährischen Tieflandsiedlungen.

KELTSKÉ OPPIDUM HOSTÝN, OBEC CHVALČOV

(okr. Kroměříž)

KAREL LUDIKOVSKÝ, AÚ ČSAV Brno

(Tab. 47)

Terénní práce v letošní výzkumné sezóně navázaly horizontálním odkryvem na plochy, rozpracované v roce 1972 blíže akropole a místa nálezu depotu kos v roce 1913 a vertikálním řezem na průzkum severní stěny valového tělesa tzv. „Rusavské brány“¹.

PŘEHLED VÝZKUMŮ 1973

Vydává: Archeologický ústav ČSAV v Brně, sady Osvobození 17/19

Odpovědný redaktor: Akademik Josef Poulik

Redaktori: Dr. A. Medunová, dr. J. Meduna, dr. J. Říhovský

Překlady: Dr. R. Tichý, E. Tichá

Kresby: Doc. dr. B. Klíma, A. Životská, L. Trávníčková, M. Bálek

Na titulním listě: bronzový náramek lužické kultury z Býkovic

Tiskem: TISK, národní podnik, Brno, provozovna 34, Gottwaldova 21

Evidenční číslo: ÚVTEI — 73332

Vydáno jako rukopis — 450 kusů — neprodlené